

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2017

c o n s t a t ă :

La 12 iunie 2017, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael s-a născut la XXXXX și este cetățean al Irakului, locuiește pe teritoriul Republicii Moldova, fiind beneficiar de protecție umanitară și posedând buletinul corespunzător XXXXX.

A mai indicat că, la 26 mai 2017 în privința lui Al-Qassab Hussein Saeb Ismael a fost emisă decizia nr. 14 cu privire la declararea străinului persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova, care i-a fost adusă la cunoștință la 05 iunie 2017.

Astfel, consideră că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată, deoarece reclamantul nu a desfășurat careva activități care ar pune în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Biroului de Migrație și Azil al MAI nr. 14 din 26 mai 2017 în privința lui Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, născut la XXXXX, cet. al Irakului prin care acesta a fost declarat persoană indezirabilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2017, acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin

intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI cu privire la contestarea actului administrativ s-a respins.

La 17 iulie 2017, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018 s-a respins apelul declarat de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2017.

La 19 februarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 59).

Iar, la 23 februarie 2018, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu a declarat recurs împotriva deciziei instanței solicitând admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei din 25 ianuarie 2018 a fost expediată participanților la proces la 19 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 59), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar poziția participanților la proces și probelor anexate la materialele cauzei.

Totodată indică că, instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat circumstanțele importante pricinii pe deplin, precum și și-a bazat decizia pe fapte neprobate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 27 aprilie 2018 Biroul Migrație și Azil al MAI a depus referință, prin care și-a exprimat opinia față de recursul înaintat, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Al-Qassab Hussein Saeb Ismael, prin intermediul avocatului Vitalie Ciuchitu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat